

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Victor Boico,

Judecători – Elena Cobzac, Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Gribincea Corin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Gribincea Corin XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 05.11.2015 – 20.06.2017 (prima instanță);*
- 2. 05.07.2017 – 13.12.2017 (instanța de apel);*
- 3. 29.05.2018 – 27.06.2018 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 20 iunie 2017, Gribincea Corin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza:

- art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 6 ani închisoare;
- art. 179 alin. (2) Cod penal, de 2 ani închisoare;
- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de un an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Gribincea Corin i s-a stabilit pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iulie 2015, fiindu-i numită lui Gribincea Corin pedeapsa definitivă de 8 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an și o lună.

S-a respins, ca neîntemeiată, solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 57 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la efectuarea expertizei medico-legale.

2. Potrivit sentinței instanța a stabilit că Gribincea Corin, la data de 07.06.2015, aproximativ la ora 04:30, intenționat, cu scopul violării ilegale a domiciliului, fără acordul și împotriva voinței proprietarului, a pătruns în gospodăria situată în satul Mihăileni, raionul Rîșcani, care aparține lui Pulbere Ana, aflându-se acolo aproximativ 30 de minute, perioadă de timp în care a numit-o pe Pulbere Ana cu cuvinte necenzurate și la cerința ultimei de a părăsi gospodăria nu a reacționat, după care i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 116 „D” din

19.08.2015, leziuni corporale neînsemnate, sub formă de echimoze pe partea posterioară a brațului stâng, pe fesa dreaptă, excoriații în regiunea articulației cotului stâng și a coccisului.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, la data de 07.06.2015, aproximativ la ora 05:00, aflându-se în gospodăria situată în satul Mihăileni, raionul Rîșcani, care aparține lui Pulbere Ana, cu scopul răpirii unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, contrar voinței și acordului ultimei, a urcat-o pe Pulbere Ana în salonul automobilului său personal de model „Volkswagen Passat”. După câteva minute de deplasare cu viteză excesivă, la o cotitură, ultima a reușit să evadeze din salonul automobilului, fugind în locuința lui Streinu Ion după ajutor.

Tot el, la data de 21.08.2015, aproximativ la ora 18:05, fiind condamnat la 03.07.2015 de către judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare a Lituaniei XXXXX, caroseria XXXXX, anul producerii 1994, prin ce a încălcat prevederile art. 1 alin. (2) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere (aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 cu modificările ulterioare) și deplasându-se pe una din străzile satului Hiliuți, raionul Rîșcani, a comis un accident rutier, fără persoane traumatate. La sosirea colaboratorilor de poliție al IP Rîșcani la fața locului, ultimii l-au suspectat pe Gribincea Corin de întrebuințarea băuturilor alcoolice, deoarece avea simptome vizibile de ebrietate (miros de alcool din cavitatea bucală, dereglarea mersului, tremur accentuat al degetelor, comportare neadecvată, vorbă neclară, etc.). La propunerea colaboratorului de poliție de a petrece testarea alcoolscopice, conducătorul mijlocului de transport Gribincea Corin categoric a refuzat și s-a împotrivit de a fi supus testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, fapt care a fost fixat prin întocmirea procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 131 din 21.08.2015.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, avocatul Vagheli Vitalie în numele inculpatului Gribincea Corin și inculpat.

3.1. Procurorul - a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului a sumei de 57 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- prima instanță eronat a considerat neîntemeiată solicitarea acuzării cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 116 „D” din 19.08.2015;

- instanța eronat a interpretat și a aplicat greșit dispozițiile art. 227, 279, 142-143 și 385 Cod de procedură penală;

- statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția persoanei și în acest scop, la o anumită etapă a procesului penal, a suportat anumite cheltuieli judiciare, care ulterior, în cadrul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile stipulate în art. 229 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate de la condamnat.

3.2. Avocatul Vangheli Vitalie în numele inculpatului - a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gribincea Corin să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea în baza acestor articole a unor pedepse mai blânde și să fie achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- la stabilirea pedepsei nu s-a luat în considerare faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), 179 alin. (1) Cod penal și s-a căit sincer de cele comise;

- inculpatul nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, or partea vătămată la momentul comiterii faptei era prietena lui și ea s-a urcat benevol în automobil, însă din cauza unui conflict a deschis ușa și a sărit din automobil în timpul deplăsării.

3.3. Inculpatul Gribincea Corin - a solicitat casarea sentinței, invocând că nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece nu a răpit pe nimeni, se deplasa împreună cu concubina sa, care era cu el benevol, iar în rezultatul conflictului el a oprit automobilul, ușile acestuia nefiind încuiate și nu a reținut-o pe partea vătămată, care a părăsit cu ușurință automobilul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, pronunțată integral la 12 ianuarie 2018, apelul declarat de procuror a fost respins ca nefondat, iar apelurile avocatului și inculpatului au fost admise, din alte motive decât cele invocate, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- procesul penal în privința lui Gribincea Corin în baza art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost încetat în legătură cu aplicarea amnistiei;

- Gribincea Corin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iulie 2015, fiindu-i stabilită lui Gribincea Corin pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Gribincea Corin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza articolelor nominalizate.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul Gribincea Corin a recunoscut necondiționat în prima instanță faptele incriminate lui în baza art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, nefiind clară poziția instanței de fond vis-a-vis de nepunerea în discuție a posibilității aplicării amnistiei.

În acest sens, instanța de apel a menționat că inculpatul Gribincea Corin a reiterat în instanța de apel că recunoaște vina în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și 264¹ alin. (4) Cod penal, se căiește sincer, este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor sale pe aceste capete de învinuire, iar prin cererea scrisă personal, a solicitat încetarea procesului penal în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, instanța de apel a conchis că în speță persistă circumstanțele care condiționează încetarea procesului penal în privința lui Gribincea Corin în baza art. 179 alin. (2) și 264¹ alin. (4) Cod penal, fiind oportună și posibilă aplicarea față de inculpatul Gribincea Corin a prevederilor Legii privind amnistia, pentru infracțiunile încadrate în baza art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, din considerentul că acestea au fost săvârșite înainte de intrarea în vigoare a acestei legi, una din infracțiuni fiind ușoară și alta mai puțin gravă, iar pedeapsa maximă sub formă de închisoare, prevăzută pentru săvârșirea acestor infracțiuni, nu depășește 7 ani, iar partea vătămată nu a invocat cauzarea unui careva prejudiciu, nefiind înaintată acțiune civilă.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului Gribincea Corin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a considerat, că prima instanță la judecarea cauzei în privința acestor acuzații a dat probelor administrate o apreciere juridică greșită și incorect a reținut în acțiunile inculpatului elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal - răpirea unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate acuzațiile aduse lui Gribincea Corin în această parte de către acuzare, susținute de către prima instanță, astfel fiind neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu constatarea enunțată în sentință, precum că „*Gribincea Corin, cu scopul răpirii, profitând de starea de neputință a părții vătămate, contrar voinței și acordului acesteia, a urcat-o pe Pulbere Ana în salonul automobilului său personal de model „Volkswagen Passat”*”, or, analizând învinuirea formulată lui Gribincea Corin, prin prisma probelor prezentate de către partea acuzării pe parcursul procesului penal, s-a conchis că în susținerea semnului calificativ prevăzut la alin. (2) lit. c) art. 164 Cod penal - profitarea de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, procurorul nu a specificat prin ce s-a manifestat starea de neputință și nu a prezentat nicio probă care ar indica asupra persistenței acestei stări la partea vătămată în momentul acțiunilor infracționale exprimate prin răpirea persoanei, fiind prezentă doar o transcriere din Partea specială a Codului penal a semnelor calificative ale componenței nominalizate, care de fapt și se exclud reciproc (cunoscută sau evidentă).

În acest context, instanța de apel a reținut că pentru aplicarea semnului calificativ nominalizat, este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții: victima să se afle într-o stare de neputință și făptuitorul să profite de această stare pentru a răpi victima. Procurorul la caz, atât în învinuire, cât și în susținerile verbale în fața primei instanțe, a omis să specifice prin ce a fost exprimată starea de neputință a părții vătămate Pulbere Ana în momentul răpirii acesteia de către Gribincea Corin, iar în susținerea existenței acestuia semn calificativ nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, în baza cărora ar putea fi stabilit faptul aflării părții vătămate în stare de neputință, or Pulbere Ana, în declarațiile depuse în instanța de

judecată, a relatat că Gribincea Corin i-a spus să se îmbrace și să iasă din casă, însă ea nu a fost de acord și în timp ce acesta o lovea și încerca să o îmbrace, ea opunea rezistență.

Astfel, instanța de apel a atestat că de către prima instanță au fost ignorate prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, precum și că prima instanță urma să îndeplinească cerințele stipulate în art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală. În opinia instanței de apel, prima instanță nu a dat deplină eficiență normelor menționate și la adoptarea sentinței nu a soluționat întocmai chestiunile referitoare la faptul dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că soluția primei instanțe, privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 164 alin. (2), lit. c) Cod penal, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente la cauză, care nu a fost pe deplin verificată și apreciată la justa valoare. Prima instanță eronat a apreciat, că la caz este posibilă încadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, nu s-a constatat starea de neputință a victimei la momentul răpirii acesteia, iar instanța de apel în urma cercetării suplimentare a probelor a conchis că acestea demonstrează comiterea de către inculpatul Gribincea Corin a infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal, răpirea unei persoane.

Referindu-se la individualizarea pedepsei, prin prisma materialului caracterizant al inculpatului, precum și conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a menționat că ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În contextul dat, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă cu intenție indirectă, anterior a fost judecat de mai multe ori (f.d. 41, vol. II), nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru (f.d. 33, 34, vol. II), se caracterizează satisfăcător (f.d. 36, vol. II), de mai multe ori a fost atras la răspunderea contravențională (f.d. 39, vol. II), fapt ce relevă că inculpatul are tendința de a încălca ordinea de drept și de a leza valorile sociale ocrotite de lege, la caz nefiind stabilite circumstanțe ce i-ar atenua răspunderea.

Subsidiar, instanța de apel a notat că pedeapsa astfel individualizată răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozat corespunzător, de către legislatorul național fiind prescrisă doar modalitatea de executare reală a pedepsei. Sub acest aspect, instanța de apel a considerat că față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia, pedeapsa aplicată lui Gribincea Corin este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că pentru răpirea lui Pulbere Ana în circumstanțele descrise supra, lui Gribincea Corin urmează să i se aplice pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani, care reprezintă o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini corespunzătoare a acestuia față de ordinea de drept și principiile morale, la pedeapsa stabilită în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, urmând a fi adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03.07.2015, fără a fi reținută starea de recidivă.

În privința apelului declarat de procuror, instanța de apel a reținut că argumentele invocate în susținerea cerințelor formulate sunt nefondate, or prima instanță întemeiat a

respins cererea de încasare din contul inculpatului, în beneficiul statului a sumei de 57 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 116 „D” din 19.08.2015.

Astfel, instanța de apel s-a referit la prevederile art. 143 alin. (1) pct. 6), alin. (2) Cod de procedură penală și a constatat că au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 116 „D” din 19.08.2015, care a fost ordonată de către OUP al SUP a IP Rîșcani (f.d. 26, vol. I), acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În același context, instanța de apel a considerat relevante prevederile art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14.04.2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, potrivit cărora în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Totodată, instanța de apel a indicat că având ca reper prevederile art. 400 alin. (3) Cod de procedură penală și ținând cont de faptul că sentința urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri, urmează a fi casată și încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 20 iunie 2017 (f.d.184, vol. II), prin care s-a modificat tipul penitenciarului în care urma să se ispășească pedeapsa cu închisoarea care a fost stabilită, or aceasta conține o motivare defectuoasă, similară sentinței.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, depus la 24 ianuarie 2018, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând dezacordul cu soluția adoptată în latura penală și cea privind solicitarea de încasare de la inculpat a sumei de 57 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2018, s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat, din considerentul temeiniciei concluziilor adoptate de instanța de apel în părțile supuse criticii de către recurent.

6. În prezent, decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele:

- instanța de apel eronat a admis cererea inculpatului privind aplicarea amnistiei și eronat a încetat procesul penal în baza art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, în temeiul aplicării actului amnistiei, or din momentul săvârșirii acestor infracțiuni – 07.06.2015, au trecut mai mult de doi ani până la adoptarea sentinței, circumstanță care condiționa dispunerea încetării procesului penal în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de inculpat, în susținerea nevinovăției sale în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal. În acest context, recurentul invocă că au fost lăsate fără o apreciere corespunzătoare declarațiile inculpatului care, în coroborare cu concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. 116 D din 09.06.2015, demonstau că partea vătămată a profitat de viteza redusă de deplasare a automobilului și a sărit din acesta.

7. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind depus peste termen. În motivarea solicitării expuse, procurorul menționează că inculpatul a primit copia deciziei instanței de apel la 12 ianuarie 2018 și a declarat recursul la 02 mai 2018, peste termenul legal prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Colegiul penal subliniază că, potrivit prevederilor art. 421 Cod de procedură penală, raportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sânt în drept să declare recurs ordinar. Totodată, pentru ca acesta să fie admis spre examinare de către instanța de recurs, el urmează a fi declarat în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, așa cum este indicat expres în prevederile art. 422 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în apel din data de 13 decembrie 2017, inculpatul a participat la ședința în cadrul căreia a avut loc pronunțarea dispozitivului hotărârii atacate (f.d. 6 verso, vol. III), fiind înștiințat asupra faptului că pronunțarea deciziei integrale va avea loc la data de 12 ianuarie 2018, la care acesta s-a prezentat (f.d. 7, vol. III) și a primit o copie de pe decizia pronunțată integral (f.d. 18, vol. III). În acest context, Colegiul penal constată cu certitudine că inculpatul, contrar argumentelor invocate în recurs, cunoștea despre modul și termenul de atac al deciziei instanței de apel, astfel motivele expuse în acest sens sunt formale și declarative.

Potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul prevederilor nominalizate și în concordanță cu circumstanțele constatate, Colegiul penal reține că termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) începe să curgă de la 13 ianuarie 2018 și expira la 29 ianuarie 2018. Inculpatul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel la data de 02 mai 2018, după expirarea termenului legal de 30 zile prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Colegiul penal subliniază că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata căruia este stabilită prin lege, iar în aceste condiții acesta este absolut și are caracter imperativ, astfel că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Instanța de recurs nu constată careva motive întemeiate pentru trimiterea recursului spre judecare (existența cazului fortuit sau a forței majore, fie existența unei alte cauze care a pus titularul recursului în situația de a nu putea acționa în conformitate cu legea), de aceea conchide asupra inadmisibilității recursului, ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Gribincea Corin XXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în propria cauză penală, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iunie 2018.

Președinte

Victor Boico

Judecători

Elena Cobzac

Anatolie Țurcan